

ter sig til værket, indtil prissituationen lettede, hvilket der var forventninger om.

Det understregedes i bemærkningerne til lovforslaget fra 1980, at kapitalforhøjelsen blandt andet skulle give tid til:

»En omhyggelig vurdering af, hvorvidt der på længere sigt er basis for bevarelse af en uafhængig dansk stålproduktion, baseret på genbrug af skrot.«

Investeringerne fra 1973 til 1980 har bidraget til, at selskabets stålproduktionsanlæg teknisk set er blandt de bedste i Europa. Gennem de i værket foretagne investeringer og de som følge heraf opnåede produktivetsforbedringer forventer selskabet at kunne opnå et positivt resultat for kapitalomkostninger til trods for en seksdobling i energiomkostningerne pr. tons stål siden 1972, hvilken stigning ikke er blevet kompenseret ved højere salgspriser.

Markedssammenbruddet i andet halvår af 1980

Som følge af de svigtende afsætningsmuligheder på stålmarkedet måtte EF-Kommissionen opretholde sin anti-krisepolitik i 1980, dog lempet i forhold til tidligere, idet mindstepriserne for en række produkter blev suspenderet, ligesom de frivillige leverancebegrænsninger til det interne marked, som Kommissionen havde taget initiativ til, var lempet noget.

Baggrunden for disse lempelser kunne imidlertid ikke opretholdes, da der i juli 1980 skete et markant fald i ordreindgangen. Medvirkende hertil var et faldende forbrug i EF-landene og en begrænsning af eksporten til USA som følge af rejste anti-dumpingsager mod producenter i 7 af 9 fællesmarkedslande (ikke Danmark og Irland).

Det samarbejde, der havde eksisteret mellem en række større europæiske producenter, kunne herefter ikke opretholdes, og konsekvensen var et fald i stålpriserne på ca. 20 pct. på det europæiske stålmarked, hvilket kombineret med generelt faldende ordreindgang på markedet medførte en drastisk forværring også af Stålvalseværkets økonomiske situation.

Situationens alvor understregedes af, at Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab for første gang i sin 30-årige levetid måtte erklære den europæiske stålindustri i åbenbar kri-

se og med hjemmel i EKSF-traktatens artikel 58 fastsætte produktions- og leverancekvoter foreløbig indtil 1. juli 1981.

Iværksættelsen af disse produktions- og leverancebegrænsninger medførte, at værket i lighed med en række andre producenter måtte indføre arbejdsfordelingsordninger i andet halvår af 1980.

Udviklingen i de første syv måneder af 1980 forløb i nøje overensstemmelse med selskabets budget. Men efter sammenbruddet af stålmarkedet i eftersommeren 1980 måtte selskabet i årets sidste fem måneder registrere et så betydeligt tab, at resultatet for 1980 blev et underskud på 169 mill. kr. mod et budgetteret underskud på 90 mill. kr. Af budgetafvigelsen kan ca. 44 mill. kr. henføres til en mindre salgstonnage og ca. 28 mill. kr. til mindre salgspriser end budgetteret.

Dertil kom en yderligere reduktion af egenkapitalen med 25 mill. kr. i kurstab på udenlandske lån.

Selskabets egenkapital udgjorde herefter 73 mill. kr. pr. 31. december 1980.

Muligheder for videreførelse

Selskabets ledelse lod straks efter markedssammenbruddet foretage omfattende analyser og beregninger som grundlag for en vurdering af, hvorvidt selskabet måtte kunne antages at overleve den øjeblikkelige krise. Til støtte for analysearbejdet har selskabet indhentet oplysninger og prognoser fra en række internationale organisationer og private stålanalyseinstitutter.

På baggrund heraf er det selskabets vurdering, at den nuværende krise kan blive langvarig, og at udviklingen næppe kan forventes at blive forbedret før 1985. Det forventes, at kapaciteten i Europa indtil 1985 vil kunne dække den forventede efterspørgsel, også selv om det antages, at der vil ske reduktioner af kapaciteten. Til gengæld vil der næppe efter midten af 1980'erne være kapacitetsoverskud til dækning af en fremtidig forbrugsstigning, og hvis denne indtræder, vil situationen være gunstig for de eksisterende værker, idet planlægning og opførelse af nye værker er meget tidskrævende, og der kan derfor ikke fremkomme ny stålkapacitet inden dette tidspunkt.

Overkapaciteten vil medføre en utilfredsstillende rentabilitet hos producenterne i de